

ТРАЯН ПЪРВАНОВ МЯСТО В ДЪЖДА

chitanka.info

*ДОКАТО ПО УЛИЦИТЕ КРАЧЕХ
и валяха дълго дъждове —
носил е писмото раздавачът
с неочакваните редове.*

*И тъмнееше в стъклата мокри.
А по стръмни улици в града —
ти си идвала със бяла рокля,
без да знаеш нещо за дъжда.*

*Без да знаеш, че писмото гледам,
разпознавам почерка ти мил —
поздравявах ме
с тринайсет реда,
писани в дъждовния април.*

*Пиша ти и дъждовете плискат
своята голяма свобода.
Ти си ми необходима, близка
и те виждам слънчева в дъжда.*

*АЗ ТЕ ТЪРСЕХ
И ЗВЪНЯЛ СЪМ СНОЩИ КЪСНО,
докато дъждът плющеше по терасите
и течаха в мрака паяжини мръсни,
плетени за дом от паяче прекрасно.*

*И самичък влязох в ъгловата кръчма,
и с големи весели очи съм плакал,
а певицата край мен е пяла слънчево,
докато дъждът навън ме е привлякъл.*

Ти на друг бъди любима и съпруга —
не на този, който ти говореше до вчера
може би за дъжд, за сняг и нещо друго.

4

ОТКРАДНИ МИ ВЯТЪРА В ДЪРВОТО,
щом го чуеш, да го разбереш,
открадни ми чувството в живота
да го духнеш като късна свещ,
открадни ми порива наивен
да вървя към тебе цяла нощ,
открадни ми пътя в дъжд проливен
подир твоя укор, че съм лош,
открадни ми късните цигари
и във чаша с вино ги хвърли,
открадни съня ми в пусти гари,
над които дъжд и сняг вали,
открадни ми думите суетни —
пламнали, угаснали за миг,
открадни ми равнините летни —
там ме би градушката с камшик.
Ограби ме и си тръгвай бързо,
без да търсиш бъдеще назад.
А на мен ми стига само въздуха
с място във дъжда на моя свят.

5

ИДВАМ СИ И В ТАЗИ УТРИН СИНЯ
галя бавно жълтата трева.
Идвам не да моля и проклинам
и да търся в любовта права.
Страдах от неискрени утехи,
често вярвах в искрени лъжи
и по моите скитнически дрехи
прах от дълги пътища тежи.
И дали ще мога да те чувствам,

как ме чакаше, не зная аз?
Искам с тихи и горещи устни
смисъл да дадеш на този час!
Днес си идвам уморен и тежък,
спал със лоши сънища нощес.
И не искам друго — искам нежно
пак сърцето ти да каже: „Влез“.
РОДНА ЗЕМЯ

И на север да тръгна, от юг да се върна —
аз съм малък човек, а голям е света,
аз съм блеснало в утрото слънчево зърно
и за жътва, щом трябвавам —
ще падна в пръстта.

Не на тъжни метафори тя ме научи —
в тази родна земя много аз преживях.
По сирашките пътища лая ме куче
и ме ръси от Млечния път звезден прах.

Аз отвърщах лице от приятели скъпи
и изпрацах любима със сухи очи,
но си знаех, че щом по земята пристъпя,
като с биле — от болка ще ме излечи.

И на север да бъда, на юг да се скитам —
в мене вечното слънчево чудо шумя.
Аз вървах край огостенски влажни ракити
и се спъвах от кости по мойта земя.

Тя е тихо през юни разстлала житата
край разцъфнали мак и шибой —
аз я нося със детското трънче в петата
и, за нея, не ставам на дребно герой.

Аз я моля за прошка след всяка награда
и ви казвам — не влизайте в нея със взлом!

*Тя е ботевски силна, бунтовна и млада —
тази моя родина — от Рожен до Ком.*

*И на север да тръгна, от юг да се върна —
аз съм малък човек, а голям е света,
аз съм блеснало в утрото слънчево зърно
и за нейната жътва ще литна в пръстта.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.